

VEČNOSTĚ

Kôra stromu noci, hrdzavonarodený nôž
ti šepkajú mená, času a srdc.
Slovo, ktoré spalo, keď sme ho počuli,
všuchlo sa pod lístie:
výrečná bude jeseň,
výrečnejšia ruka, ktorá ju uvoľní,
čerstvá ako mak zabudnutia úst, ktoré bozká

MREŽA JAZYKA

Okrúhlooký medzi mrežami.

Kmitajúce zvieratko
viečka vesluje nahor,
vypúšťa pohľad.

Dúhovka, plavkyňa bezsenná a chmúrna:
srdcošedá obloha musí byť blízko.

Železný tyl, šikmo v ňom
tlejúca trieska.
Zo zmyslu svetla
uhádneš dušu.

(Bol by som ako ty. Bola by si ako ja.
Nestáli sme pod tým
istým pasátom?
Sme cudzinci.)

Dlaždice. Natlačené
husto vedľa seba, dvojité
srdcovošedé úsmevy:
dvoje
ústa plné mlčania.